

יהוֹדָה, מַאי דְכַתִּיב, (שׁמוֹאֵל א א) אֶל הַנְּגָעָר הַזֶּה הַתְּפִלְתִּי,
הַזֶּה לִיה לִמְימָר אֶל הַבָּן הַזֶּה הַתְּפִלְתִּי. אֲלֹא אָמָרָה חֲנָה,
יְהִי רָצֹן, שֶׁבְשֻׁעה שִׁינְגָּל יִשְׂתַּדֵּל בַּעֲבוּדָת הַמָּקוֹם, בָּמוֹ
עַבְשִׁיו שֶׁהוּא נָעָר.

וְכֹל אָדָם שִׁזְוָבָה לְהִיּוֹת בְּזָקְנִיתוֹ בָּמוֹ בְּנָעֲרוֹתָו, יִזְבָּח
לִמְעָלָת שֶׁמוֹאֵל הַגְּבִיא, דְכַתִּיב (שם ב) וּמַעַיל קָטָן
תַּעֲשֶׂה לוֹ אָמוֹן וְהַעֲלָתָה לוֹ מִימִים יָמִימה. וּכְיֵי תַּעֲלָה עַל
דַּעַתךְ כֵּה, אֲלֹא צְדָקָתוֹ וִזְכָרָתוֹ הִיה גָּדוֹל עַמּוֹתָה, בְּתִפְלָת
אָמוֹן. וְלֹדְעַתְּךָ דָרְךָ יְהוֹדָה, מַעַיל מִפְשָׁה הוּא.

וְאָמָר רַבִּי, מַאי דְכַתִּיב, (וַיָּקֹרְא יְהוָה) מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם וְהַדְרָת
פָנֵי זָקָן. אָמָר רַבִּי, בּוֹ הוּא מַוְסֵר לִזְנִיקָא, בְּלוּמָר
מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם, קֹדֶם שַׁתְעַלָה לְשִׁיבָה וּלְזָקָנה, תָּקוּם
לְהִיּוֹת טוֹב. וּבְאַשְׁר תַּשְׂתִּידֵל לְהִיּוֹת טוֹב בְּבָחוּרוֹתֶךָ, לְאַחֲר
כֵן וְהַדְרָת פָנֵי זָקָן. וּסְיפָא דָהָא פְסוֹקָא מַזְבִּיחָה עָלָיו, שָׁעַל
זֶה גָּאָמָר, מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב וִירָאת מְאַלְהִיךְ.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר תְּחִילָתָכֶל הַעוֹלָם וּבְנִינְנוּ, לֹא נִבְרָא אֲלֹא
עַל הַיְרָאָה, לְהִיּוֹת אָדָם בַּעַל יְרָאָה לְשָׁמִים, וּבַעַל
יְרָאָה לְבָרִיות, מִדְכַתִּיב (בראשית א) בִּרְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים
אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַשָּׁמִים, לְהִיּוֹת יְרָא לְשָׁמִים.
וְאֶת הָאָרֶץ, לְהִיּוֹת יְרָא לְבָרִיות. בָּמוֹ בֵן מַלְמָד, שְׁבֵל
הַעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֲלֹא עַל הַיְרָאָה, שְׁגָנְקָרָאת רִאשִׁית,
שְׁגָנְקָרָאת (תְּהִלִּים קֵיא) רִאשִׁית חֲכָמָה יְרָאת ה', וְזֶה דְכַתִּיב

בְּרָאשִׁית.

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור. רַبֵּי חַיָּא פָּתָח,
 (תהלים צ) אֹור זָרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׁמַחַת. הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא רָאָה וְצָפָה, שֶׁהָעוֹלָם אֵינוֹ יִכּוֹל לְעַמְּדָה בְּלִתִּי
 הַיְסָוד, וְאֵיזֶהוּ הַיְסָוד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עַלְיוֹ, הוּא הַצַּדִּיק,
 שֶׁנֶּאֱמָר (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. וְזֶהוּ יִסּוּד הַרְאָשָׁוֹן שֶׁבָּרָא
 הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַוְלָמוֹ. וְהָוָא נִקְרָא אֹור, שֶׁנֶּאֱמָר אֹור
 זָרוּעַ לְצַדִּיק. וְעַד, מִמָּה דְבָתִּיב, וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה הָאֹור כִּי
 טוֹב. נֶאֱמָר בְּאָזְנוֹ בַּי טוֹב, וְנֶאֱמָר לְהַלֵּן (ישעיה ג) אָמָרוּ צַדִּיק בַּי
 טוֹב.

רַבֵּי אָמָר, זֶה הָאֹור, אֹור הַמְּלָאכִים, הוּא שֶׁגְבָּרָאו תְּחִלָּה
 קָדָם בְּלַהֲעוֹלָם. וְאֵי תִּמְאָה וְתִּרְאָה אָנוּ רֹאִים שְׁהַשְׁמִים
 וְהָאָרֶץ גְּבָּרָאו תְּחִלָּה. לֹא קְשִׁיא, דָּהָא שֶׁנֶּאֱמָר לְמַעַלָּה עַד
 בָּאָזֶן, סְפָור הָוָא דָאָמָר. אַלְאָ זֶה וַיְהִי, הוּא הַרְאָשָׁוֹן, וּמִבָּאָזֶן
 הַתְּחִילָו בְּלַהֲגָרָאִים.

ר' יְהוָדָה אָמָר, זֶה אֹור הַכְּפָסָא מִמְּשָׁה. וּמֹזֶה הָאֹור, גְּבָּרָאו
 שָׁאָר בְּלַהֲגָרָאִים. מִטְנוּ גְּבָּרָאו הַשְׁמִים, וּכְפָסָא גְּבָּרָאו
 בְּתְּחִלָּה, שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה י) בְּסָא בְּבָוד מָרוֹם מְרָאשָׁוֹן.

רַבֵּי אַלְיָעָר הַגָּדוֹל אָמָר, אֹור הַמְּלָאכִים גְּבָּרָא בְּתְּחִלָּה.
 דְבָתִּיב, וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה הָאֹור כִּי טוֹב וַיְבָדֵל אֱלֹהִים
 בֵּין הָאֹור וּבֵין הַחַשָּׁךְ. בְּלוֹזָמָר, הַבָּדָלָה נִתְן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרֵךְ, בֵּין זֶה הָאֹור, וּבֵין הַחַשָּׁךְ, שֶׁהָוָא הָעוֹלָם הַזֶּה.

והשָׁמִים הם הַמְּבָדִילִים בין הַעוֹלָם הַזֶּה, וּבֵין אֹור הַטְּלָאכִים, וְהַם הַמְּבָדִילִים בֵּין תְּנִינִים, בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשָּׁה. רְבָן יְוחָנָן בֶּן זְבָאֵי אָוּמֶר, נָתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִמְּשָׁלָה לְמַלְאָכִים עַל הַשָּׁמִים, וְהַשָּׁמִים עַל הָאָרֶץ. וְכֹלֶם נְתָלוּם בְּכֶסֶף או יַתְּבָרַךְ שְׁמוֹ, לְהוֹרוֹת בַּיְגָבוֹה מַעַל גַּבּוֹהַ שׂוֹמֵר (בראשית א) יְהִי אֹור. רְبִי אַלְכָסְנְדְרָאי אָוּמֶר, הָרוֹאָה הַפּוֹכָבִים בְּמַסְלּוֹתָם חִיבָּר לְבָרָךְ. מַאי מְבָרָךְ, בָּרוּךְ הַמְּסִדָּר אֶת הַפּוֹכָבִים בְּרַקְיעַ. רָאָה כּוֹכֶב אֶחָד, אֵינוֹ מְבָרָךְ. שְׁנִים, מְבָרָךְ. וְאִמְתַּי, בְּדַהֲיוֹ לִילְיאָ, מְבָרְכִין בָּרוּךְ הַמּוּרִיב עַרְבִּים. רְבִי אָוּמֶר אַלְיִין כּוֹפְּרָנִי אַדְקִיקִיא, דָאָוְרַתְהָזָן מִסְתָּלְקִין עַל הַהְוָא יְמָמָא, מְדַחְילָוּ דְהִיּוֹתָא, מְבָרְכִין שׂוֹמֵר עַמוֹּ לְעֵד. וְלִפְיכָךְ תָּקְנוּ עַל דָּרָךְ זֶה בְּלַתְּפָלַת הַעֲרָבִית.

ר' אַלְעֹזֵר בֶּרְבִּי שְׁמַעַן, אֹול לְמַתָּמי לְר' יוֹסֵי בֶּרְ' שְׁמַעַן בֶּן לְקוֹנְגִיָּא חָמוֹי. סְמוֹךְ לְקָרְבִּיתָא, רַמְשָׁ לִילְיאָ. אָמֶר לְר' יוֹסֵי דְהֹהָה אָזְוֵיל עַמְּיהָ, חָמִית אַלְיִין כּוֹכְבִּיא דְגַהְיִין. אָמֶר חָמִי אֲנָא דָא כּוֹכְבָּא דְשְׁרַבְּיִטָּא עִידְגָּא סְגִיאָה הוּא דְאָנָא מִשְׁגַּחַנָּא בֵּיהֶן, וְמַן יוֹמָא יָלָא אָמְרוּ לֵי עַל דָּא בְּלָוָם.

אָמֶר לֵיהֶן תְּרִי עֲנִינִי שְׁמַעַן. חֲדָא הִיא, דְּבָל מַה דְעַבְדָּ קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין שְׁמִיא, כּוֹכְבִּיא וּמְזֻלִּיא, אִית בְּהוּ יְדִיעָא וּסְכוּלָתָנוּ. וּבְלָהָזָן עֲבָדִי שְׁלִיחָותָא דְקָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהִיא כּוֹכְבָּא דָאָתָה אָמְרָתָ, לֹא תִּמְאָה וְלֹא תִּסְפַּק

עַל דֵּעַתךְ דַּחֲדָר הָוֹא, אַלְאָ סְגִיאָין אִינְנוֹן, דַּחֲדָר פְּחָמִי בְּהָאי גִּיסָּא, וְחֲדָר בְּהָאי גִּיסָּא, וּזְמַנְיוֹן דְּכַלְחוֹן בְּחֲדָר שְׁעַתָּא.
וְאַנְאָ שְׁמַעַנָּא מְאָבָא, דְּשַׁבָּע אִינְנוֹן. וּבְזַמְנָא דְּמַטָּא עִידְנָא דְּכָל חֲדָר מְגַהּוֹן לְמִימָר שִׁירָתָא, מְסֻגִּיאָות חֲדוֹתָא דָאִית בְּהָזָן, שְׁלַחְיָן זְיוֹתָהָזָן וְאַזְלִין לְמִימָר שִׁירָתָא.
וְעַנְנִינָא אַחֲרִינָא, דְּאַלְיָן שְׁבָע פּוֹכְבִּיא, לֹא אַזְלִין וְלֹא נְטַלִין מְאַתְּרִיהָזָן, בָּר בְּעִידְנָא דְּקָרְבִּי לְחֲדָר מְגַהּוֹן רְבּוֹן עַלְמָא לְמַנְהָר בְּאַתְּרָה דְּהָוָא צְבִיא. דְּבָתִיב, (ישעה מ) לְכָלָם בְּשָׁם יָקָרָא. וּבְכָד נְטַלִין, שְׁלַחְיָן זְיוֹתָהָזָן עַמְהָזָן לְמַיְזָל.
בְּכָד מְטוֹ לְבִי חָמוֹי, לֹא הָזָה תְּמַן. בְּכָד אַתָּא, אָמָר אַתָּה הָכָא,
וְאַנְאָ אַתָּי לְמִחְמִי חֲדָר כּוֹכָבָא, דְּהָזָה אַזְיל לְמִשְׁלָם רְעוּתִיהָ דְּמָאָרִיה. אָמָר לֵיה, מָאִי הוּא. אָמָר לֵיה, כּוֹכָבָא דְּשַׁבִּיט. וְחֲדָר מְגַהּוֹן חָמִית, דְּהָזָה אַזְיל לְפִיקָונְדִיא דְּמָאָרִיה.
יָתַבּו תְּפִנָּה תְּלַתִּין יוֹמִין.

לְבַתֵּר כָּן אָשְׁכִיםוּ לְמַיְזָל, בְּכָד הָזָה אַתָּי נְהֹרָא, וְאַזְיל עַמְיָה חָמוֹי בְּפְלִגּוֹת מִיל. בְּרָכִיהָ חָמוֹי, אָמָר דָא הִיא שְׁעַתָּא דְּמַתְקִים בְּרַכְתָּא דְּצָדִיקִיא. מַנָּא לֹן, דְּבָתִיב (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ בְּיֽוֹב. בְּתִיב הָכָא בְּיֽוֹב,
וּבְתִיב הָתָם (נמדדנו כה) בְּיֽוֹב בְּעִינֵי ה' לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. אָמָר לֵיה, אָפִילּוּ בְּרַכְתָּא דְּכָל אָדָם, מַתְקִיםָא בְּהָאי שְׁעַתָּא, דְּשָׁמְמִיא וּכּוֹכְבִּיא וּמְלָאכִיא אָמָרִי שִׁירָתָא.
וְעַד שְׁמַעַנָּא מְאָבָא, דְּבַרְכָתָא יִתְירָא הַסְּפָת לֵיה, וְדָא

היא חִדּוֹתָא. משום דהאי שערתא אמרי שמיא, והוא בחתן יוצא מחרפתו. מה החתן בשיוצא ישיש, בך היוצא לדרכ ישיש בהאי שערתא.

(בראשית א) ויאמר אלhim יahi אור. תמן תנינן, אמר רבי יוסף, מהו דכתיב, (ישעה כא) משה דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל וגו'. אולם הא מלחתא, כי לא אמר רבי יוחנן, כל הגלויות שנלו ישראל מאצם, כלחו היה גלו לפל, ונלotta רביעאה, לא נבלה לעולם, ואיזהו גלotta הרביעי. זהו שהוא משער, שהוא עשו, דכתיב (בראשית לו) וישב עשו בהר שעיר.

אמר רבי למה נקרא שמו שעיר. על שם תוקף וחוזק, העול הקבר, שמנעין מהם התורה והעובדת, וזהו עול על גש망ם שנזתני על ישראל. שעיר הוא תקף בגימן. וזהו הגלות שלישראל יושבים בה, היא משה דומה. בלומר, בחשאי. דבר שלא נבלה מהלב לפה.

רבי יצחק פתח, ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור. ובתיב (דברים לה) ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. אמר הקדוש ברוך הוא, שוטים הם המחשבים קצאי משה, דבר שלא גליתי לעולם, שנאמר (ישעה ט) כי يوم נקם בלבוי, לבא לפומא לא גלייא, ואיןון משתחדי למחשב קצאי.

בהאי, נחוי תלתא סימני, בתבית ואחותית לדרי עלמא,

**בְּקִבּוּרַתְּהָ דְמֵשָׁה עֲבָדִי. וְאֶלְין אִינּוֹן בְּנִיאָ, בְּאָרֶץ
מוֹאָב, מֻלָּל בֵּית פָּעוֹר. אֲחֹזִית, וַיְהִבְּתָּה סִימְגִּים לְכַלְּהֹזָן
דְעַלְמָא, וְלֹא יָדַעַי קִבּוּרַתְּהָ, דְבָתִּיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קִבּוּרָתוֹ. דָבָר שֶׁלֹּא גַּלְתִּי וְלֹא הָרָאִיתִי, הַיָּאָךְ אָמָרִי
שְׂטוּתָא וִשְׂקָרוֹתָא קָטָני קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָה.**

**הַדָּא הוּא דְבָתִּיב, (ישעה בא) מִשָּׁא דְוָמָה אַלְיָ קֹרֶא מִשְׁעִיר,
אַלְוָ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוֹרָאֵין לְהַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, מַעֲולָ בְּבָדָד
שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר. וּמַאי אָמָרִי, (ישעה כא) שְׁמַר מָה מַלְיָלָה וְנוּגָן.
רְצָנוֹן לְאָמָר, רְבָנוֹן שֶׁל עַזְלָם אַתָּה הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל הָה.
עַד מְתִי אָנוּ בָּזָה הַגְּלוּת שְׁדוֹמָה לְלִילָה, אָמֹר לְנוּגָן, מָה
מַלְיָלָה, מָה תְּהָא מִזְוֹן הַלִּילָה, אִימְתִּי תּוֹצִיאָנוּ מִמְּנָה.**

**בָּא וַיַּרְאָה מַאי דְבָתִּיב בְּתִרְיָה, (שם) אָמָר שְׁמַר אַתָּה בְּקָר
וְגַם לִילָה, אָמָר הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אַתָּה
בְּקָר, הַבָּאתִי וְהַזְּצָאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְּלוּת, וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיוֹת
בְּבָקָר, וְגַם לִילָה, הַבָּאתִי לְכֶם הַלִּילָה וְהַאֲפָלָתִי אֶתְכֶם
בְּבָור הַגְּלוּת הַזָּה שֶׁהוּא בְּלִילָה. אִם תַּבְעִין בְּעֵין, אִם אַתָּם
מַבְקָשִׁים לְדִעָת קַץ גָּאוֹלָתֶכָם אִימְתִּי תְּהִיחָה, וְאִימְתִּי תְּבוֹאוֹ
לְאָרֶצֶכָם. שׁוּבוּ אֲתִינוּ. בַּי הָא דָאָמָר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵין קַץ
הַגְּלוּת נִתְּלה אֶלְאָ בְּתִשְׁׁבָה, שְׁנָאָמָר (תהילים צח) הַיּוֹם אֵם
בְּקוֹלָו תְּשִׁמְעָנוּ.**

*** וְכִיּוֹן שְׁגַבְּרָא הַעֲזָלָם, גַּרְמָזָה הַרְמָזָה הַזָּה, בְּרִזְיִי
הַסְּתָרִים, שְׁנָאָמָר (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וְיִהִי**

אור. בְּלוֹמֶר, יְהִי רֹא. וְרוֹן אָוֹר, דָּבָר אֶחָד הוּא. וַיַּרְא אֱלֹהִים לֹזֶה בָּרוֹן, בַּי טוֹב לְהִיוֹת בָּרוֹן וְסֹוד, בְּדֵי שֶׁלָּא יַתְגַּלֵּה לְשׁוֹם אָדָם, שֶׁאֱלֹמְלִי יַתְגַּלֵּה, בִּמְהַ פְּרִיצִים מַבְנֵי עַמּוֹן יַלְכֵוּ לְאַבְדוֹן.

וְעַל שְׂהִיה בָּרוֹן וְסֹוד, הַבְּדִיל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשֶּׁךָ, בֵּין אֲוֹתָתוֹ שַׁחֲווֹא הָאוֹר. וּבֵין הָאוּמּוֹת שְׁהֵם הַחַשֶּׁךָ. שֶׁנֶּאֱמָר (שמואל א ב) וַיַּרְשֻׁעִים בְּחַשֶּׁךָ יְדֵמוֹ. וְעוֹד בְּתִיב, (תהלים פפ) בְּחַשְׁבָּה יַתְהַלֵּבוּ. (בראשית א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. אָמָר רַבִּי, זֶה יוֹם קָצֵן הַגּוֹאָלָה. שֶׁנֶּאֱמָר (זכריה יד) הַגָּה יוֹם בָּא לְהָהּ, זֶה יוֹם הַקָּצֵן.

ר' יְוֹסֵי בֶן חַלְפְּתָא, הַוֹּה יַתְיִבְקְמִיה דָרֵי יִצְחָק, אָמָר לֵיה מִידֵי שְׁמַיָּע לֵיה לִמְרָא, עַל מָה אַתְּאָרֵךְ יוֹמָא דְמִשְׁיחָא מִן גָּלוּתָא דָא. אָמָר לֵיה, לֹא אַתְּאָרֵךְ אֶלָּא עַל בִּיטּוֹל אָוּרִיָּתָא. הַהְכִּי שְׁמַעַנָּא מִרְבֵּה הַמְּנֻנָּא סְבָא, תִּלְתָּהּ גָּלוּת גָּלוּ יִשְׂרָאֵל, וְחִזּוּרָו בְּזִכּוֹתָהּ דְתִלְתָּהּ אָבוֹת. וְגָלוּתָא רַבִּיעָה בְּזִכּוֹתָא דְמִשְׁהָ יַתְהַזְּרוּן.

תָּא וְאַחֲרֵי לְהָ, לֹא אִתְגַּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא עַל בִּיטּוֹל תֹּרַה. שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה ט) וַיֹּאמֶר ה' עַל עַזְבָּם אֶת תֹּרַתִּי. אָמָר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, בְּגִלְעָדָה הַרְאָשׁוֹנוֹת, חִזּוּרָו בְּזִכּוֹת אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, עַבְשִׁיו, הֵם חָטָאוּ בְתֹרַה שְׁגַתְתִּי לְמִשְׁהָ, וְנִקְרָאת עַל שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר (מלאכי א) זָכְרוּ תֹּרַת מִשְׁהָ עַבְדִּי. כִּד יַתְוִין וַיַּתְעַסְּקוּן בְתֹרַתִּוּ, בְּזִכּוֹת מִשְׁהָ אָנָי גּוֹאָלָם.

על בין נאמר בתורה, (דברים לא) תורה צוה לנו משה, כדי לשמרה ולו עסוק בה. ואם לאו, מורה קהילת יעקב, מורה: דא מסכנתא הוא. במא דאת אמר (שמואל א ב) ד' מורייש ומעשיר, מלמד דלא אתיא מסכנתא לברתיה הייעקב, אלא על דלא אתעסקו בפיקידין דאוריותא.

רבי חזקיה אמר, אנא הוית באתריהון דערביა, וחמית גוביין דהו מהתפזרין בגין טוריא, במערתא, ואתו מערב שבת לערב שבת לברתיהון. אמרית להו, מה דין דאתון עבדין. אמרו לי, פרישוי עלמא אנן, ומתעסקו באוריותא כל יומא ויום, ומנין לית אנן אכליין בר מעשבי ברא.

אמרית להו, ושאר זמני בטה אthon מתרגסין. אמרו לי, אנן אשכחן במדברא עייא דמצמיחים באלהוד, ואנן אכליין יתהו. בד נהירא לנו שמעתא, מסגיאות חדותא, משפטמי חד מינן, ומבשלין להו אכליין. ויומא ההוא חשב לנו דהוא כי טוב. ובזמנא דלא צמחי איננו עייא, אנן אכליין עשבין דמשבחנא, ומבשלין להו אכליין.

אמרית להו, תהילקי עמכון לעלמא דאתה. אשריםם בעולם זהה, וטוב לכם לעולם הבא. בזען ידענא דלא תהוון בכיסופא, בד ייתי משה למתבע על לבנה אוריותא. אמרית להו, בני, חייכו, יומא דא מה חידוש

אתה חדש לבודן.

אמרו לי, האי פסוקא (בראשית א) ויאמר אליהם יהי אור ויהי אור. ותני רבי ברוספסדא, גדול התוספת מהאור. שהיה אור שלא היה במוחו, זה הוא אור השכל הנדול, שנתקופה מאור זיו הzd, וזה העומד מ אחורי הפרגוז.

בתningen, מי דכתיב, (תהלים כד) עיטה אור בשלום, מלמד שעשה הקדוש ברוך הוא שאר המלאכים, באותו האור הראשון, מאותו אור ממש. סלקא דעתך במוחו אלא מה הוא דבר מובךל ומושבל, בה שאר המלאכים דברים מובדלים ומושבלים. אבל אין השניהם בהשגתו. בתני ר' ברוספסדא, השנת המלאכים היא השגה גדולה, מה שאין בן למטה מהם.

השגה השגה היא, השנת השמים, שמשיגים השגה, מה שלמטה מהם אין מושגים מותם. השגה שלישית, היא השנת המדרגה התחתונה אשר מעבר לסודה, והיא השנת בני אדם, מה שאין משיגין שאר הגברים.

ובנגד שלוש מעלוות הללו, יש באדם שלוש צורות נפשיות. צורה הראשונה היא הנפש השכלית. השניה, היא הנפש המדברת. השלישית, היא הנפש הבהמית, המתראות פאות, והיא הנפש אשר תמעול מעלה.

ואיתימאibi, הנפש הראשונה היא נפש הבהמית, בנגד המדרגה התחתונה שאמרנו. נפש המדברת,

בגַּגְדָּה הַשְׁמִים, שֶׁהִיא מֵעֶלֶת יִתְּיִרָה עַל הַרְאֹשָׁוֹנָה. נֶפֶשׁ הַשְׁבָּלִית, בָּגַּגְדָּה מִדְרְגַת הַטְּלָאָכִים, שֶׁהִיא הַמֵּעֶלֶת הַעֲלִיוֹנָה עַל כָּל אֱלֹהָה.

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים, וַיְהִי מִבְדִיל בֵּין מִים לֹא מִים. ר' אַלְעֹזֵר פָתָח, (תהילים סג) אֱלֹהִים אֱלֹהִי אַתָּה אֲשֶׁר־תָּא חֹזֵי, שֶׁאֵין מָקוֹם בְּעוֹלָם פָנָוי בְּלֹא מִים, מִפְנֵי שֶׁהָאָרֶץ תְּלוּיה עַל הַמִּים. שָׂגָגָמֶר, (שם כד) כִּי הוּא עַל יָמִים יָסְדָה וְעַל גְּהֻרוֹת יָכֹונֶנָה. וְכִי תַּעֲלָה עַל דָעַתָּה, שֶׁהַמִּים הַמִּתְחַת לְאָרֶץ, וְהָאָרֶץ שֶׁהִיא כְּבָדָה מִכֶּל הַיסּוּדוֹת עַזְמָדוֹת עַל הַמִּים. אַלְאָ שֶׁהַמִּים עַל הָאָרֶץ, וְלִמְעָלָה לְשָׁמִים. אָמַר לֵיהּ רְבִבָּ חַסְדָא וְהָא כְּתִיב הַמִּים אֲשֶׁר מִעַל לְרָקִיעָה. אָמַר לֵיהּ, לְאוֹ הָאֵי, אַלְאָ בְּתִרְגּוּמוֹ, בְּמִצְיוֹתָ מִיאָ, שְׁהָרָקִיעָה מִבְדִיל בְּגִינֵיכֶם. בֵּין הַמִּים אַחֲדִים הֵיו, אַבָל מִפְנֵי שְׁגָבָנִים הָרָקִיעָה בְּאֶמְצָעָה, נְחַשְׁבוּ בְשָׁנִים. וְהָרָקִיעָה בְּהֹורָה, וּבָא בְּמִימִי אָוְקִינּוֹס, בְּמִבְדִיל בֵּין הַמִּים, נְמַצְאוּ מִים מִמְעָל, וּמִים מִתְחַת.

אָמַר רְבִבָּ יְהוּדָה, רָקִיעִים הֵם הַסּוּבָבִים, לְפָעָמִים מִפְזָרָה לְמַעַרְבָ, וּלְפָעָמִים מִמְעָרָב לְמַזְרָח, וּבָאִים בְּאֶמְצָעָה הָיִם, וּמִבְדִילִים בִּינְתִים. וְזַהֲוּ וְזַבְדַל בֵּין הַמִּים. וּמִפְנֵי מָה מֵהִים מַלְוִיחִים. מִפְנֵי חַמִּימותָה הָרָקִיעָה וַרְתִּיחָתָו. בָא וַרְאָה, קָדִירָה הַעֲוֹמָדָה עַל הָאָור, וּבָל מָה שְׁמַת עַבְבָת עַל הָאָור, יוֹתֵר הַתְּבִשֵּיל נְמַלֵּחַ מְרוֹב חַמִּימותָה

האיש. ואמר רבי יהודה אל מלא הרקיע היה קיימ בין המים, בל המים היה נקפאים במלחה, אלא הולך וסובב ואינו מתקיים בין המים.

אר"י, בא וראה למה לא נאמר כי טוב בשני. מפני שענין זה חוזר על יהודו, להורות כי אין שני לנגדו, ואין טוב בשני, על בן נאמר ביום הראשון יום אחד.

דתני ר"י, למה לא נאמר ראשון במקום אחד. להורות,داولו נאמר ראשון, על כל פנים היה ראוי להיות שני. כי ראשון מחרת לשני. אבל אחד, אין מחרת לשני. רביה יהודה אומר, והרי נאמר (ישעה מא) אני ה' ראשון. אמר ליה, מלתיה מסיע לקמיה, מדברתיב ואת אחרים אני הוא, אף על פי שיש אחרים לראשון, אני הוא. וכי אחרים יש לראשון. אין. samo המוחדר. שהוא ראש ומוחדר. אחרים הם: אל"ף היל"ת נו"ן יוד, אלהים, שדי, אל, צבאות. והם מתרגמים ביהדות, והוא הוא יתברך ממש, דברתיב ואת אחרים אני הוא.

ר' יוסי בר חלפתא, ור' יהודה בן פז, ור' יצחק, והוא אכלי בסעודתא בהילולא דרבנן אלעזר ברבי שמעון. ר' חייא רבנה, היה נוקא, והוה יתיב תמן. אמר רבנן יוסי לרבי שמעון, למה לא נאמר כי טוב בשני. אמר ליה, מפני שלא גמורה המלאכה בשני, ובשנוגמרה בשלישי, אמר כי טוב תרי ומני.

אמרו, נשאל להא ינוקא, דמשחרב בית המקדש נמצאת הנבואה בפי התינוקות, אולי נמצא דבר בפיו. אמר ליה חייא בר, אימא לנו, למה לא נאמר כי טוב בשני. אמר להם, מפני שאין טוב אלא באחד. אתה רבי שמעון וشكיה, קרי עלייה (ירמיה א) הינה נתתי דברי בפיך.

אמרו שעתא קיימא ליה, נשאל ביה, אמרו ליה, Mai (שופטים ח) ואוהביו בזאת השמש בגבורה. מה שבוחן זה לצדיקים. אמר ליה, מה השמש בשייצא בגבורתו, איתך בדחי ביה, איתך שלא בדחי ביה. כד הצדיקים, צדיקים במותם, ישישו, והרשעים לא ישישו. איתך למן דעבד רפואה, איתך למן שלא עבד. כד הצדיקים, יהו רפואה לטובים. ומה לרשעים.

אמרו ליה, חייא בר, למה לא נזכר שם המוחד במעשה בראשית, אמר לנו, אין לך מלך הבודד להוביל שמו על המתים, ועל דבר הנאבד. כדי שלא יאמרו, בשם של הבריות שבראם הם כלים ונבדדים, כד שמו חס ושלום. ולא הוביל שמו המוחד, עד שנבראו כל הבריות שם כלים ונבדדים. ולאחר מכן, הוביל שמו על דבר שהוא קיים לעולם ולעולם עולמים, שנאמר בראשית ב' ביום עשות ה' אלhim ארץ ושמיים. ומישאר כל הבריות שברא לא הוביל בכאן, אלא דבר הקאים, ולא נאמר ביום עשות ה' אלhim ארץ ושמיים אדם וחיות ובהמות ועופות, שהם

דברים כלים, אלא דבר העומד לעולם, והם ארץ ושמיים. אמרו ליה, מי דכתיב, (שם א) ויעש אליהם את הרקיע ויבדל בין המים וגנו. מה צורך היה לו להקדוש ברוך הוא לעשות רקיע להבדיל בין המים. אמר להו, כבר כתיב (משל טז) כל פעל ה' למעננה. לא ברא הקדוש ברוך הוא דבר שלא לצורך. וברא הרקיע, ובשהוא חוויר אין חוויר אלא לעתים ידועים. וסילון אחד של מים יוצא מתחומות, וסילון של מים יוצא מגיניהם, ו יוריד בכנור לסילון התהום. הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לכול צנוריה. והרקע נבנש באמצע משנייהם. ואלמלא שנבנש בנתים, היו הרגנים לשותיהם. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויבדל בין המים אשר מתחת לרקע ובין המים אשר מעל לרקע. אמר רבי יוסף הא ינוקא ברוח הקדש אמרו, רחבי הוייא ממש, דכתיב יהי רקיע בתרухה המים, בתרухה ממש, באמצעית מיא. בהבנש הרקיע באמצע, מחריר המים הרעים היוצאים מגיניהם למקוםן. ולא נפיק לעלמא מאינון מיא, אלא כמלא לוגנא, בימי אלישע. ונאמר בהם, מלכים בורה והמים רעים והארץ משכלה. בלומר, בשבייל שהמים רעים, הארץ משכלה מבני אדם, שכליים בשביילם.

אמר רבי יהודה, قولא הא קרא מסהיד עליה. אמר רבי יהודה, כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא, לא עשה דבר לבטלה, ומפני שהיה גלי לפניו, שאותם המים

היוֹצָאִים מֵגַּהֲנָם, וַיַּתְעַרְבּוּ בְּמִים הָאֶחָרִים וַיַּנוֹיקוּ בְּרִוּתָיו. עָשָׂה אֶת הַרְקִיעַ, לְהַכְּנָס בְּאַמְצָע שְׁנֵיָהֶם, לְהַבְּדִיל בְּינָתִים. הַךְאָ הוּא דְבָתִיב וַיְהִי מְבָדֵיל בֵּין מִים, בֵּין מִים הַרְעִים, לְמִים הַטּוֹבִים. וּבָאוֹתָה שָׁעָה מִמְּשָׁ, שֶׁהַמִּים יוֹצָאִים לְהַתְּעֵב בְּמִים הַטּוֹבִים, אֲזַהֲרַתְּ הַרְקִיעַ חֹזֵר וַיָּגַנֵּס בְּינָתִים, וַמְּחַזְּירָם לְאַחֲרָם.

תְּאַ שְׁמָע, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזֶר, הַנִּי מִיאָ דְאַינּוֹ לְחַיָּא עַלְמָא, וַלְתַּקְוִינְיהָן דְּבָרִיתָא, הַיְאָךְ יַתְּקַרְוֹן. אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, הַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשְּׁמִים, הַאַינּוֹ מִיאָ טְבִין.

ר' חַיָּא בֶּן אָבָא, הַוָּה אָזֵיל בְּאוֹרָחָא, וְלֹאָה מִתְקִיפָּותָא דְשִׁמְשָׁא, וְהַוָּה צָחֵי לְמִשְׁתֵּי מִיאָ. פָּגַע בְּהָאִי מַדְבָּרָא, וְאַשְׁבַּח חַד אִילְנָא, יַתְּבִּיב תְּחוֹתִיהָ, עַד דְּזַקְיָף עִינּוֹהִי, חַמָּא חַד מַעֲיִינָא דְמִיאָ דְקִיק. חַדְיִ לְמִשְׁתֵּי מַגְהָוָן. שְׁתֵּי מִן מִיאָ, וְהַוָּה מְרִירָן, אָמַר לְשִׁמְשִׁيهָ, הַיְינוּ טָעֵמָא דָרְבִּי אֶלְעָזֶר, דָאָמַר רַבִּי אֶלְעָזֶר, לִית לְךָ בְּעַלְמָא, דְּלִילָת תְּפִנָּה תְּמִצִּיתָא מְהַהְוָא סִילּוֹנָא דְגַּיהֲנָם, בֶּן אָרְצָא דִיְשָׁרָאֵל. וְאַלְמָלָא דְשַׁתְּן כָּל עַלְמָא מְהַהְוָא תְּמִצִּיתָא דְאָרְעָא דִיְשָׁרָאֵל, לֹא יְכַל לְמִשְׁתֵּי מְגִיְּהוּ.

אָמַר רַבִּי הַונָּא, הָאֵי רַקִּיעַ דְבָתִיב וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ, הָוּא הַרְקִיעַ הַיְדוּעַ לְמַעַלְהָ שָׁעַל רַאשֵּׁי הַחַיוֹת. דְבָתִיב (יחזקאל א) וְדָמוֹת עַל רַאשֵּׁי הַחַיִּים רַקִּיעַ בְּעֵין הַקְּרָחָה הַגּוֹרָא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָאֵי חַיוֹת, חַיָּה בְּתִיב חַדָּא, לְמַה נָּאָמַר

ראשי. אמר רבי הונא, אית חיה חד רבא, ושליטא על כל שאר חייתא קדישא, זיווהי רברבין סגיאין. ליה רישין דזיווא סגיאין, וברין בתיב ראשיה חייה. ודא היא חייה, דחמא יחזקאל בחיו נבואה. ואילו סלקא דעתך דהוא היהות. תא שמע, בתיב (שם) וארא היהות וגוי, חמא האי, וחמא היהות.

האי רקיע למאי אתקא. אמר רבי חזקה, לאפרשה בין מלackyין קדישין דמתחות הוא רקיע, ובין מלackyין קדישין דזוכו איןון לעילא. הדא הוא דכתיב, ויעש אללים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ויבין המים אשר מעל לרקיע. בין המים אשר מתחת לרקיע, מלackyיא דאיןון תחות הוא רקיע. ובין המים אשר מעל לרקיע, מלackyיא דאיןון מלעילא. אמר רבי יצחק, שמע מינה דהוא פריגוד המפסיק ביןיהם.

רבי אליעזר שאל לרבן יוחנן בן זכאי, אמר ליה, האי רקיע דאתברי בשני, מי הוא, אמר ליה, רוזא עילאה הוא, דברא קודשא בריך הוא ממונה תחות ידיה, ובחר בה, ושליטה על כל חיליו שמיא, ובгинון הוא ענינה, לא נאמר כי טוב בשני. אף על פי דשולטנא יתירה אית ליה, דבולה תחות ידיה, לאחיזאה לקבל עלמא, דלית טיבו ויקרא ופרקונא וגאותה, אלא בקודשא בריך הוא בלחוודזה. ועוד אמר רבנן יוחנן בן זכאי, מי דכתיב, (שיר השירים) אל

גַּנְתָּ אֶגְזֹן יָרַדְתִּי לְרָאֹת בְּאָבִי הַפְּחַל. וְהוּ מֵה שָׁרָאָה יְחִזְקָאֵל, בָּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ שְׁגָבָרָא בְּשִׁנִּי. שְׁבָרָא אֶהָדָשׁ בְּרוֹךְ הוּא, וְסִתְמֹן מִכְלֵל רַבְבּוֹת קֹדֶשׁ שְׁלֹו. וְאָתָן הַעֲלָמוֹת דְּכִסְיָף בְּהוּ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, סִתְמָם מִמְנוּ, וַיַּקְרֵר הַדָּרוֹ סְתִים. מְאוֹתָן עֲוֹלָמוֹת וְלִמְעָלָה סְתִים. וְהַטְמִין מִפְוָלָם, וְכָוָלָם שׂוֹאָלִים וְאוֹמְרִים, אֵיה מָקוֹם בְּבּוֹדֶלֶבֶת וְיְחִזְקָאֵל וְ

בְּרוֹךְ בְּבּוֹדֶלֶבֶת מִמְקוֹמוֹ.

תֵּא חִזֵּי, מַאי קָאָמֵר אֶל גַּנְתָּ אֶגְזֹן יָרַדְתִּי, בָּגַנְתָּ אֶגְזֹן לֹא בְּתִיב, אֶלְאָ אֶל גַּנְתָּ אֶגְזֹן. כִּמְאֵן דְּנָחִית וּמְקָרִיב לְגַנְתָּא, וְלֹא עִיל בָּה, בֶּל שְׁבַן דְּלֹא קָרִיב לְאֶגְזֹן אֶלְאָ לְגִינָה. וּבֶל שְׁבַן דְּלֹא חִזֵּא מֵה שְׁבַתּוֹךְ הָאֶגְזֹן. וּבֶל שְׁבַן דְּאָמֵר לְרָאֹות, וְלֹא אָמֵר רְאִיתִי. בְּלוֹמֵר לְגִינָה שְׁהָוָא חֹצֶחֶת, קָרְבָּתִי וַיָּרַדְתִּי לְרָאֹות, וְלֹא אָמֵר שָׁרָאָה אָפִילוּ הַגִּינָה שְׁהָיָא חֹוֶצֶת.

וְעוֹד אָמֵר רְבָן יוֹחָנָן בֶּן זְבָאי, כִּמְהַ נְּצַטְעֵר הַהְוָא נְגָרָא, דְּכִתְיבָּ בֵּיה, (בְּמִדְבָּר י) לֹא בֶן עַבְדִּי מְשָׁה בְּכָל בֵּיתִי גָּאָמֵן הוּא, לְמַחְזֵי חֶד שְׁמַשָּׁא דְמִשְׁמַשָּׁא קְמִיה, וְלֹא אִתְּיִהְיֶת לֵיהּ רְשׁוֹתָא, דְּכִתְיבָּ (שְׁמוֹת לו) הַרְאָנִי נָא אֶת בְּבּוֹדֶה. אָמֵר רְבָן יוֹחָנָן בֶּן זְבָאי, הוּא דְּכִתְיבָּ בֵּיה (תְּהִלִּים ט) בְּבּוֹדֶה אֶל. וְהוּא מְטָטוֹרָן שֶׁר הַפְּנִים.

וְהִיאִיךְ שְׁאַיְל מְשָׁה לְמַחְמֵי דָא. אֶלְאָ מְשָׁה סְבָר, בֵּין דְּחִמָּא גּוֹפִיה אַרְבָּעִין יוֹמִין וְאַרְבָּעִין לַיְלִין, דְּלֹא אַכְּיָל

וְשַׁתִּי, וְהִוֵּי גִּזְוֹן מַאֲסֶפֶקְלִרִיא דָלְעִילָּא, סִבְרַ דְּכָדָי הוּא לְמִישָׁאָל דָא.

וְמַה אֲתִיב לַיה, לֹא תּוּכֵל לְרֹאֹת אֶת פְּנֵי, הוּא מַאֲרִיה דָאָפִיאָ, וְלֹא יִהְיֵב לַיה רְשׁוֹתָא, עַד דְּגַפְקַ נְשַׁמְתִּיה. לְקַיִם מַה שֶּׁנְאָמַר (שמות לט) כִּי לֹא יְرַאַנִּי הָאָדָם וְחַי. וְכָל גְּשֻׁמְתָּא דְּצָדִיקִיא, אֲתִיהֵב לַיה רְשׁוֹתָא לְמַגְדָּע, וְלְאַדְבָּקָא מַה דָּלָא יְכִיל בְּעַלְמָא דִין.

תָנוּ רְבָנָן, כָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַבֵּיד מַלְאָכִין קְדִישָׁין, וְאַיִלְיוֹן אַיִלְיוֹן גְּשֻׁמְתָּהָזָן דְּצָדִיקִיא. הָדָא הוּא דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכִיו רְוּחוֹת מְשִׁרְתָּיו אִשׁ לוֹהֶט. עֹשֶׂה לֹא נִאָמֵר, אֶלָא עֹשֶׂה, מִשְׁמָעָה שַׁהוּא עֹשֶׂה בְּכָל יוֹם. אָמַר רַבִּי אָבָהוּ, לֹא תְקַשֵּׁי לְדֹהֶה אֵין, הָדָא אֵית מַלְאָכִים שְׁגַבְרָאוּ מִבְּסָא הַכְּבָוד, וְהֵם שְׁלוֹחִים מִמּוֹגִים בְשִׁלְיחוֹתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. אֵי שָׁאָר מַלְאָכִיא הָהוּ מִבְּסָא הַכְּבָוד בָּה, גְּשֻׁמְתָּהָזָן דְּצָדִיקִיא דָהָוּ מַתְמָן, וְקִיְמִי אָוּרִיָּתָא, עַל אַחֲת בְּמַה וּבְמַה דְּעַבֵּיד לְהָזָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָיָא מַלְאָכִין עַילְאַיִן קְדִישָׁין.

אָמַר רַבִּי פְּנַחַם, בְּלִיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאָדָם אַרְבָּעָה דְּבָרִים, אֲשֶׁר רֹוֹחַ מִי"ם עַפְ"ר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְהָא מְהוּפְכִין אַיִלְיוֹן בְּאָוּרִיָּתָא. אָמַר לַיה רַבִּי פְּנַחַם, וּבְאָוּרִיָּתָא אִיכָּא אַיִלְיוֹן, אָמַר לַיה הָזָן. וְאַלְוּ הָזָן רֹוֹחַ אֲשֶׁר מִי"ם עַפְ"ר. תְּרִין אַיִלְיוֹן דְּאַתְגָּזְרוֹ מִשְׁמְשִׁיא מַלְעִילָּא, וְתְּרִין אַיִלְיוֹן

דָא תְגַזֵּרוּ מִלְרָעַ. מִנָּא לֹן, דְבָתִיב (שם) עוֹשֶׁה מַלְאָכִיו רוחות, הָא רוֹתֶה. מִשְׂרָתִיו אֲשׁ לֹזֶהֶט, הָא אַשׁ. יִסְדֵּר אָרֶץ עַל מַבּוּגִיהָ, בְמִשְׁמָעוֹ. תְהוּם בְּלִבּוֹשׁ בְּסִיתָתוֹ עַל הַרִים יַעֲמֹדוּ מַיִם, הָא מַיִם. בְּלָהוּ מִתְחַבְּרוֹן הָא עַם דָא, רַוַּח אַשׁ עַפְרָם. אָמַר רַבִּי פְנַחַם, אָפַע עַל גַב דְמַתְהַפְּכִי, לִית לֹן בָהּ.
וַיַּפְירֵךְ אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּלָהוּ כָלְלָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָדָם. אָמַר לֵיהֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אַנְיִ בְּרָאתִי אָוֶתךְ עַלְיוֹן, וְהַמְלַכְתִּיךְ עַל כָּל בְּרִיאָתִי, נָתַתִּי בְךָ כַּחֲ מִן הַמְלָאכִים, וּכַחֲ מִן הַמְשֻׁרְתִּים, שֶׁהָם לְמַעַלָה, וּכַחֲ הַתְהוּם, וּכַחֲ הָאָרֶץ, וּנְתַתִּי בְךָ שְׁכָל טָהוֹר הַגּוֹור מַבְסָאִי, וְאַתָּה חַטִּי קָדְמִי.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק, רְצָחָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְעַשּׂוֹת לְאָדָם עַלְיוֹן עַל כָּל בְּרִיאָתוֹ, לְמַהוּי יְחִיד בְּהָאֵי עַלְמָא, בְּמַה הָאִיהָ יְחִידָי לְעַילָא. בַּיּוֹן שְׁחָטָא, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַן הָאָדָם הָיָה בְּאַחֲרֵי מִפְנָנוֹ, הָיָה בְּדִעָתִי לְעַשּׂוֹתָו בְּאַחֲרֵי עַכְשָׁיו, וְעַתָּה פָנֵן יִשְׁלַח יְדוֹ.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, רְקִיעַ אֶחָד עַשְׁתָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִפְנָנוֹ גַתְהוּ הַשָּׁמַיִם. שָׁגַנָּא מַר (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִיעַ שָׁמַיִם. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְלֹא זֹו בְּלִבְדֵי, אֶלְאָ בְלַמְדָה שְׁעַשָּׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְמַעַשָּׂה בִּרְאָשִׁית, לֹא עַשָּׂה אֶלְאָ דָבָר א' מַהֲכָל, וְאַתָּה דָבָר הַזָּכִיא בְלַפְעָולוֹתָיו לִמְינָנוֹ, בְגַ�

השָׁמִים, עֲשֵׂה מִפְנֵי אֶחָד, אָתוֹ הַמְשׁוּבָח מִכָּלָם. וְאֶרֶץ עֲשֵׂה אֶחָד.

תא שמע, אמר רבי יהודה, מהเบל עשה אחד, אותו המשובח מכולם, והוא הרקיע בעין הקורה הנורא, שפננו נתהוו השמים. אך הוא דכתיב ויקרא אליהם לרקיע שמים. הארץ אותה המשובחת מבולן, וזה ארץ ישראל, וממנה נתהוו שאר הארץות, אך הוא דכתיב (משל ח) עד לא עשה הארץ וחוץות, הארץ, זו הארץ ישראל, וחוץות, שאר הארץות שבחויצה לארץ. האדם אחד, וממנו נתהוו כל השאר, דכתיב (שם) וראש עפרות תבל. וכן כל היוצא בזאת. אמר רבי יצחק, מנא לנו מהאי קרא דאמר דוד, (תהילים קמח) הלו את ה' מן השמים, מאותו שגעשו השמים מפננו.

תנו רבנן, ומנא חדא היה אויל רבי יוחנן למחמי לרבי שמעון, והוי רבי יוסף אויל עמיה, אמר ליה רבי יוסף, לאן אתה אויל. אמר ליה, למחמי לרבי שמעון. אמר, למאי פלוגתא דילך, אתה אויל למחמי. אמר שמע מינה, לרבי שמעון לשם שמים קא מפליג, והוא איל וכך הוא חביבותא דלי באי אשתחחת ביה. אסבימו למייל, והוה ליליא, אמרו ניתיב הכא, עד ריייתי נהירא, ונתרעסק באורייתא, יתבו. אמר רבי יוחנן, האי רקיע שנברא בשני, הוא הרקיע העליון. ותנא הוא הפרגונד המפסיק ביןתיים. דכתיב

(יחזקאל א) וְדָמוֹת עַל רַאשֵּׁי הַחַיִּים רֶקִיעַ בְּעֵין הַקְרָחַ הַגּוֹרָא. וּמִזֶּה הַרְקִיעַ נָעֲשׂוֹ כֹּל שְׁאֵר הַרְקִיעִים, הַסּוּבָּבִים וּשְׁאֵינָם סּוּבָּבִים, וּכְלָם אֲדוֹקִים בְּזֵה הַרְקִיעַ, וַקְרָא לוֹ רֶקִיעַ, וַקְרָא לוֹ שְׁמִים, דְּבָתִיב (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שְׁמִים. על שְׁנַת הַוּ מִפְנָgo.

עד דְּהַוּ יִתְבִּי, קָרֵיב בְּרִיה דָּרְיֵי יוֹסֵי לְאֶבֶוּהַי, אָמַר לֵיהַ הַאֵי דָּאָמַר שְׁלֵמָה, (מלכים א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים מִכּוֹן שְׁבַתָּה, הַוָּה לֵיהַ לְמִימָר מִן הַשּׁמִים. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן, אָמַר לֵיהַ אִימָא בָּרִי אִימָא, דְּמָלה דְפּוֹמָה מָלה קְדִישָׁא הִיא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הַאֵי פְּסוֹקָא שָׁאיָל, וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים מִכּוֹן שְׁבַתָּה. מִן הַשּׁמִים הַוָּה לֵיהַ לְמִימָר.

אָמַר לֵיהַ רַבִּי יוֹחָנָן, מַקְרָא חֲסָר הַוָּה, כְּמוֹ שׁוֹעַת עֲנִיִּים, הַוָּה לֵיהַ לְמִימָר מִן עֲנִיִּים. וּבָנָן צַעֲקַת עֲנִיִּים, וּבָנָן הַרְבָּה. קָרֵיב לְאֶבֶוּהַי, וְאָמַר לֵיהַ מָלה שְׁמֻנָא בֵּיהַ, אָמַר לֵיהַ רַבִּי יוֹחָנָן, אִימָא בָּרִי אִימָא.

אָמַר, שְׁמֻנָא דֵי בְּעִידָנָא דֵי בְּעֹזֶן יִשְׂרָאֵל צְלָוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן בְּבָתִי צְלָוֹתָהּוּן, מַטְרוֹן מִארִי דְאָפִיאָ, נְטִילָל כָּל צְלָוֹתָהּוּן דִי יִשְׂרָאֵל וְסַלִיק לְהֹז בְּהַאֵי רֶקִיעַ, וּבְדַבֵּעַ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁגָחָא בְּזִכְוָתָהּוּן דִי יִשְׂרָאֵל, מַעֲיַן בְּהַהְוָא רֶקִיעַא דְאַתְקָרִי שְׁמִים, דְתִפְנֵן בְּעוֹתָהּוּן דִי יִשְׂרָאֵל, וּמְרַחַם עַלְיָהּוּ. דְבָתִיב וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים, מִפְשֵׁש. בָּנָן אָמַר דָוִד, הַלְלוּ אֶת ה' מִן הַשּׁמִים, דְתִמְן הַוָּה תַוְשִׁבְחָתָא

דִּיְשָׁרָאֵל. אַתָּא ר' יְוָחָנָן וְגַשְׁקִיהָ עַל רִישִׁيه, וּבְרֶכֶבְיהָ, אָמַר מְרַגְּלָא הָרָא תְּהוֹת תְּחוֹת יִדְיךָ, מְרַגְּלָא תְּהָא בְּדָרֶךָ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, עַבֵּיד קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא הַרְקִיעַ הַזֹּהָה, וְעַבֵּיד מְגִנָּה שְׁמִים, דִּי מִמְּנָן תְּחוֹתָהִי, רַקְיָעָ לְעַילָּא, וְשְׁמִינִיא לְתַהָּא. וְעַבֵּד תְּחוֹת אַלְין, שְׁמִינִיא אַחֲרָנִין, דְּאַתְּקָרְיוֹן רַקְיָעַ הַשְׁמִים, דְּמִמְּנָן בֵּיהֶ בֶּל בּוֹצִינִיא דְּגַהְרִין.

תָּא חֲזִי בֵּין רַקְיָעָ דָא, דְּאַתְּקָרְיוֹן רַקְיָעַ הַשְׁמִים, עַד הַרְקִיעַ הַגְּטוּי עַל הַחַיּוֹת, אִיתְ תְּלַת מָאָה וְתָשְׁעִין רַקְיָעִין אַחֲרָנִין, וְשְׁבַע אַלְפִין וְאֶרְבַּע מָאָה וְחַמְשִׁין חֹלוֹקִין, סְמִכִּין אַתְּרִין דּוֹצִינִיא אַחֲרָנִין, וּמַאֲלִין בּוֹצִינִיא נְטָל קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְאַנְחָה בְּהָאי רַקְיָעַ דְּשָׁמִיא, לְאַנְהָרָא עַל אֶרְעָא.

פָּרָשָׁה ד' (בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֶה. רַבִּי בָּא פָּתָח בְּהָאי קָרָא, יְרֵמִיה י' לֹא בְּאֶלְهָ חָלֵק יַעֲקֹב בַּי יוֹצֵר הַכְּלָל הָנוּ. תָּא חֲזִי, בְּשַׁבְּרָא הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, צָפָה וּרְאָה, שְׁעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹד וְלִקְבַּל תּוֹרַתּוֹ, וְגַנְזֵר מְכֻסָּאוֹ בֶּל אָוֹתָם הַגְּשָׁמוֹת הַעֲתִידוֹת לְהַגְּתָן בָּהֶם.

וְעַשְׁה לְמַעַלָּה אֹצֶר א', אֲשֶׁר בֶּל הַגְּשָׁמוֹת הַגּוֹרוֹזֹת מְכֻסָּאוֹ, עֲוֹמְדוֹת שָׁם. וּקְרָא לוֹ גּוֹפִי הַגְּשָׁמוֹת. וְלֹמַה נִקְרָא גּוֹפִי הַגְּשָׁמוֹת. אָמַר רַבִּי בָּא, מִפְּנֵי שֶׁבֶל הַגְּשָׁמוֹת בְּשִׁיוֹצָאות מִן הָעוֹלָם הַזֹּהָה, עוֹשֶׁה לָהֶם הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דִּיוֹקְנָא של גּוֹפּוֹת, כְּמוֹ שָׁהִיוּ בָּזָה הָעוֹלָם, וּמְנִיחָם בָּזָה הָאוֹצֶר.